

And Now I See

By Elder Jeffrey R. Holland
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Nu ser jag

Äldste Jeffrey R. Holland
i de tolv apostlarnas kvorum

October 2025 general conference

The impact of the Book of Mormon in my life is no less miraculous than was the application of spit and dirt placed on the blind man's eyes.

With love unfeigned we all echo President Oaks's tribute to the passing of President Russell M. Nelson. And with equal love and deep mourning, we all acknowledge the tragedies in Michigan recently and almost daily around the world. We acknowledge these things with love and trust in the Lord Jesus Christ.

Theninth chapter of Johnrecords the experience of Jesus and His disciples passing near a beggar, blind from birth. This led the disciples to ask Jesus several complex religious questions regarding the origin and transmission of this man's limitation. The Master responded by doing something very simple and very surprising. He spit into the dirt and stirred a small mixture of clay. He then applied this to the eyes of the man, instructing him to wash in the pool of Siloam. All this the sightless man obediently did and "came [forth] seeing," the scripture says. How important evidence is, as opposed to wishes or argument or even malice in opposition to the truth.

Well, afraid this miracle would again add to the threat Jesus already posed to their presumed authority, the enemies of the Savior confronted the newly sighted man and said in anger, "We know [Jesus] is a sinner." The man listened for a moment, then said, "Whether he be a sinner ... , I know not: [but] one thing I [do] know, ... whereas I was blind, now I see."

Jesus gave the first meaning to this exchange, telling His disciples that all this had happened "that the works of God should be made mani-

Den inverkan som Mormons bok haft på mitt liv är inte mindre mirakulös än vad smörjelsen med spott och jord var för den blinde mannens ögon.

Med uppriktig kärlek instämmer vi alla i president Oaks hyllning vid president Russell M. Nelsons bortgång. Och med samma kärlek och djupa sorg uppmärksammar vi tragedierna i Michigan nyligen och nästan dagligen runt om i världen. Vi uppmärksammar dessa händelser med kärlek och tillit till Herren Jesus Kristus.

Nionde kapitlet i Johannesberättar om hur Jesus och hans lärjungar kom förbi en tiggare som var blind från födseln. Detta fick lärjungarna att ställa flera invecklade religiösa frågor till Jesus om orsaken till mannens begränsning och varför den hade överförts till honom. Mästaren svarade genom att göra något mycket enkelt och mycket överraskande. Han spottade på marken och gjorde en liten lerblandning. Sedan smorde han mannens ögon med den och uppmanade honom att tvätta sig i dammen Siloam. Allt detta gjorde den blinde mannen lydigt och "när han kom tillbaka kunde han se", lyder skriftstället. Så viktiga bevis är, i motsats till önsknings, argument eller till och med illvilja i motstånd mot sanningen.

Så, rädda som de var för att det här undret skulle spåda på det hot som Jesus redan utgjorde mot deras självutnämnda auktoriet, konfronterade Frälsarens fiender den nu seende mannen och sa ilsket: "Vi vet att [Jesus] är en syndare." Mannen lyssnade en stund och sa sedan: "Om han är en syndare vet jag inte. Men ett vet jag, att jag som var blind nu kan se."

Jesus gav den första innebörden till den här ordväxlingen när han sa till sina lärjungar att allt det här hade hänt "för att Guds verk skulle up-

fest.”Remember that twice in this narrative the Savior’s action was referred to as “anointing”the blind man’s eyes, an act to be completed by washing. This description of “the works of God [being] made manifest”could possibly suggest the unfolding of an ordinance.

Another truth that is evident here are the instruments the Creator of heaven and earth and all that in them are used to provide this miracle: spit and a handful of dirt! These very unlikely ingredients declare that God can bless us by whatever method He chooses. Like Naaman resisting the River Jordan or the children of Israel refusing to look at the serpent on the staff, how easy it is for us to dismiss the source of our redemption because the ingredients and the instruments seem embarrassingly plain.

But we remember from the Book of Mormon that some things are both plain and precious and that prior to Jesus’s birth, it would be prophesied that “he [would have] no form nor comeliness; and when we [should] see him, there is no beauty that we should desire him.”How often God has sent His majestic message through a newly called and very anxious Relief Society president or an unlearned boy on a New York farm or a brand-new missionary or a baby lying in a manger.

So what if the answers to our prayers come in plain or convoluted ways? Are we willing to persevere, to keep trying to live Christ’s gospel no matter how much spit and clay it takes? It may not always be clear to us what is being done or why, and from time to time, we will all feel a little like the senior sister who said, “Lord, how about a blessing that isn’t in disguise?”

Consider the evidence of another truth, this one regarding the holy priesthood. In documenting the organization of the meridian Church, Luke’s first line reads, “Then he called his twelve disciples together, and gave them power and authority,” gifts not granted on the basis of impressive credentials nor determined by tradition or birthright. They are not bestowed by a divinity school or a theological seminary. They are conferred only by the laying on of hands by one who has had authorized hands laid on him in an unbroken sequence back to the source of all divine authority, the Lord Jesus Christ.

And in a church that understands the gift of mercy, wouldn’t it be another marvelous evidence of that church’s truthfulness to see these blessings

penbaras.”Tänk på att det två gånger i den här berättelsen nämns att Frälsaren ”smorde”den blinde mannens ögon, en handling som fullbordades genom att han tvättade sig. Den här beskrivningen av hur Guds verk uppenbarades kan vara en antydning om att en förrättning utfördes.

En annan sanning som är uppenbar här är de verktyg som användes av Skaparen av himlen och jorden och allt som i dem är för att frammana det här underverket: saliv och en handfull jord! Dessa högst orimliga ingredienser förkunnar att Gud kan välsigna oss genom vilken metod han än väljer. Liksom Naaman som motsatte sig Jordanfloden eller Israels barn som vägrade titta på ormen på pålen när det så lätt för oss att avfärda källan till vår återlösning därför att ingredienserna och verktygen verkar vara pinsamt ordinära.

Men vi minns från Mormons bok att vissa saker både är tydliga och dyrbara, och att före Jesu födelse profeterades det att han ”varken [har] skönhet eller majestät när vi [får se] honom, inget utseende som vi [dras] till”.Hur ofta har inte Gud sänt sitt majestätiska budskap genom en nykallad och mycket nervös hjälpföreningspresident eller en olärd pojke på en bondgård eller en helt ny missionär eller ett barn i en krubba.

Så vad gör det om svaren på våra böner kommer på enkla eller invecklade sätt? Är vi villiga att förbli ståndaktiga, att fortsätta försöka leva efter Kristi evangelium oavsett hur mycket saliv och lera som krävs? Det kanske inte alltid är tydligt för oss vad som görs eller varför, och ibland känner vi oss alla lite som en äldre syster som sa: ”Herre, hur vore det med en välsignelse som inte är förklädd?”

Begrunda beviset för en annan sanning, en som gäller det heliga prästadömet. I dokumentationen av den ursprungliga kyrkans organiserande lyder Lukas första ord: ”Jesus kallade samman de tolv och gav dem makt [och myndighet]”, gåvor som inte ges på basis av imponerande meriter eller fastställs genom tradition eller födslorätt. De förlänas inte av ett prästseminarium eller någon annan teologisk institution. De förlänas endast genom handpåläggning av en som fått bemyndigade händer lagda på sig i en obruten kedja tillbaka till all gudomlig myndighets källa, Herren Jesus Kristus.

Och i en kyrka som förstår nådens gåva, vore det inte ytterligare ett underbart bevis på den kyrkans sannfärdighet att få se dessa välsignelser

and covenants go to our deceased kindred, those of our families who have gone before us? Should they be penalized because they did not have access to the gospel or because they were born at a time or in a place when divine ordinances and covenants were not available to them? The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints has sacred, dedicated houses of the Lord in which merciful, salvific work is being done vicariously every day and night for these deceased, as well as offering worship opportunities and ordinances for the living. To my knowledge, this particular evidence of God's truth, His universal love for the living and the dead, is not seen elsewhere in the world—except in one church that demonstrates truth in this particular regard: The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.

My first sight-giving, life-giving encounter with real evidence of truth did not come with anointing clay or in the pool of Siloam. No, the instrument of truth that brought my healing from the Lord came as pages in a book, yes, the Book of Mormon: Another Testament of Jesus Christ! The claims about this book have been attacked and dismissed by some unbelievers, the anger often matching the vitriol of those who told the healed man that he couldnot possibly have experienced what he knew hehadexperienced.

It has been hurled at me that the means by which this book came to be were impractical, unbelievable, embarrassing, even unholy. Now, that is harsh language from anyone who presumes to know the means by which the book came to be, inasmuch as the only description given about those means is that it was translated "by the gift and power of God."That's it. That's all. In any case, the impact of the Book of Mormon in my life is no less miraculous than was the application of spit and dirt placed on the blind man's eyes. It has been, for me, a rod of safety for my soul, a transcendent and penetrating light of revelation, an illumination of the path I must walk when mists of darkness come. And surely they have, and surely they will.

And given the view it has granted me of my Savior's universal love and redeeming grace, I share with you my witness, justified here as the newly blessed man's parents said their son should be heard because he was "of age."Well, so am I. He was old enough to be taken seriously, they

och förbund gå till våra avlidna förfäder, till dem av våra släktingar som har gått före oss? Bör de straffas för att de inte hade tillgång till evangeliet eller för att de föddes i en tid eller på en plats när gudomliga förrättningar och förbund inte var tillgängliga för dem? Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga har heliga, invigda Herrens hus i vilka ett barmhärtigt, frälsande arbete utförs ställföreträdande varje dag och natt för dessa avlidna, och där möjlighet till tillbedjan och förrättningar för levande erbjuds. Vad jag vet har just detta bevis på Guds sanning, hans universella kärlek till de levande och de döda, inte setts någon annanstans i världen – utom i en kyrka som demonstrerar sanning i detta avseende: Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Mitt första ögonöppnande, livgivande möte med äkta bevis på sanning kom inte med smörjelse av lera eller i dammen i Siloam. Nej, sanningens verktyg som gav mig läkedom från Herren kom i form av sidorna i en bok, ja, Mormons bok: Ännu ett testamente om Jesus Kristus! Anspråken angående den här boken har attackerats och avfärdats av vissa otroende, vars ilska ofta matchar den bittra fientligheten hos dem som sa till den botade mannen att hanomöjligenkunde ha upplevt det han visste att hanhadeupplevt.

Jag har fått det kastat i ansiktet att sätten genom vilka denna bok kom fram var opraktiska, osannolika, pinsamma och till och med oheliga. Det är hårda ord från någon som tror sig veta på vilket sätt boken kom till, särskilt eftersom den enda beskrivning som getts om de sätten är att den översattes "genom Guds gåva och kraft". Punkt slut. Det är allt. I vilket fall som helst är den inverkan Mormons bok har haft på mitt liv inte mindre mirakulös än vad smörjelsen med saliv och jord hade för den blinde mannens ögon. Den har för mig varit en säker ledstång för min själ, ett översinnligt och genomborrande uppenbarelsens ljus, ett upplysande av den stig jag måste vandra när mörkrets dimmor kommer. Och de har helt visst gjort det, och kommer helt visst att göra det.

Och med tanke på den insikt det har gett mig om min Frälsares universella kärlek och återlösende nåd, är jag i min fulla rätt här att vittna för er likt den nyss välsignade mannens föräldrar som sa att deras son skulle bli hörd för att han var "gammal nog".Och det är jag också. Han var

implied. Well, so am I. I am two months away from my 85th birthday. I have been at the edge of death and back. I have walked with kings and prophets, with presidents and apostles. Best of all, I have at times been overwhelmed by the Holy Spirit of God. I trust that my witness should be given at least some consideration here.

Now, brothers and sisters, I came to my whole-souled conviction that The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints is a true restoration of the New Testament Church—and more—because I could not deny the evidence of that restoration. Since those first experiences, I suppose I have had a thousand—ten thousand?—otherevidences that what I have spoken of today is true. So I am delighted now to join my friend huddled on the streets of Jerusalem, where with my diminished voice I sing:

Amazing grace—how sweet the sound—
That saved a wretch like me!
I once was lost, but now am found,
Was blind, but now I see.
In the name of Jesus Christ, amen.

gammal nog att tas på allvar, menade de. Och det är jag också. Det är två månader kvar till min 85:e födelsedag. Jag har varit vid dödens rand och kommit tillbaka. Jag har gått bredvid kungar och profeter, med presidenter och apostlar. Bäst av allt: jag har ibland varit överväldigad av Guds Helige Ande. Jag litar på att mitt vittnesbörd ges åtminstone viss beaktan här.

Bröder och systrar, jag kom fram till min helhjärtade övertygelse om att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är en sann återställelse av Nya testamentets kyrka – och mer – eftersom jag inte förneka bevisen på denna återställelse. Sedan dessa första upplevelser har jag förmodligen fått tusentals – tiotusentals? – andrabevis på att det jag har sagt i dag är sant. Så jag är glad att nu förena mig med min vän, som satt hopkrupen på Jerusalems gator, och med min försvagade röst sjunga:

Oändlig nåd mig Herren gav
och än i dag mig ger.
Jag kommit hem, jag vilken var,
var blind, men nu jag ser.
I Jesu Kristi namn, amen.